FOTBALUL AFRICAN

DUPĂ TREI EXAMENE MONDIALE

Nu încape nici o îndoială că fotbalul a luat o mare dezvoltare în țările africane. Activitatea competițională a devenit amplă, pe plan intern și în domeniul internațional. S-au făcut și se fac mari eforturi pentru progresul continuu la nivelul cluburilor și echipelor naționale și în sprijinul unei prezențe tot mai apreciate în importantele competiții mondiale. Turneul olimpic 1968 din Mexic a constituit un prim prilej de bilanț al realizărilor de pînă atunci. Jocurile **Ghanei, Nigeriei** și **Guineei** a dus la concluzii satisfăcătoare. De asemenea, evoluția **Marocului** la C.M. 1970 tot în Mexic, a fost considerată ca pozitivă. Prima reprezentantă a continentului african la faza finală a prestigioasei competiții a reușit comportări și rezultate remarcabile. La ce concluzii a condus participarea la turneul olimpic 1972?

De data aceasta, aprecierile au fost mai puțin îmbucurătoare pentru conducătorii fotbalului african. Într-o analiză a comportării celor trei echipe **(Maroc, Ghana, Sudan)**, semnată de **Tshimpumpu wa Tshimpumpu** — președintele Uniunii ziariștilor sportivi africani — acesta s-a adresat mai multor conducători și tehnicieni, solicitîndu-le părerea asupra evoluției la turneul olimpic și a perspectivelor fotbalului african. Iată cîteva spicuiri:

TESSEMA, președintele Confederației africane de fotbal: **„Personal, m-am așteptat la mai mult. După cele văzute la München, sînt din ce în ce mai convins că trebuie făcut totul pentru organizarea cluburilor. Trebuie să li se acorde toate mijloacele necesare pentru a-și crea instalații, a-și procura un echipament adecvat și a-și asigura serviciile unor tehnicieni competenți... Cum vreți ca, la ora actuală, să avem buni fotbaliști, cînd tinerii legitimați la cluburi nu sînt îndrumați de antrenori calificați? De aceea, foarte des se constată că un jucător selecționat în echipa națională nu știe să controleze mingea. Cauza? Foarte simplă: nu l-a învățat nimeni...“**

N'JOLEA (Camerun), fost jucător la St. Etienne (Franța) și acum antrenor: **„Africanul practică un fotbal de instinct, de inspirație, dar îi lipsește știința, tehnicitatea. Cu cît mai repede fotbalul african va deveni gîndit, cu atît mai repede va putea rivaliza cu fotbalul mai dezvoltat. Dar nu poate fi vorba de evoluția fotbalului atîta timp cît nu va fi rezolvată problema formării jucătorului, actorul principal“.**

COUTINHO, supervizor al selecționatei braziliene, care a vizitat în aprilie Africa: **„Ceea ce-i lipsește fotbalului african este inteligența în joc, experiența, maturitatea, cadrele valabile. Pentru a le avea trebuie să se lucreze serios. Să se lucreze mai întîi la nivelul cluburilor, cum facem noi în Brazilia... Am impresia că nu se creează suficient nici în privința condiției fizice. Noi cu asta începem. Un jucător trebuie să poată rezista, să facă un efort susținut de-a lungul întregului meci...“**

T. Tshimpumpu, președintele Uniunii ziariștilor sportivi africani

Măsurile, conforme concluziilor, n-au întîrziat să apară. Majoritatea federațiilor naționale din Africa au și început să solicite antrenori străini, în special din Europa. În Libia s-a renunțat penru trei ani la participarea în competiții internaționale. În acest timp va fi reorganizată întreaga activitate sportivă în scopul de a porni pe baze noi și mult mai sănătoase. De asemenea, în Togo federația a decis să nu participe la Jocurile Africane și la Cupa Africii-inter-țări, în schimb **să acorde toată atenția activității cluburilor și campionatului.** La această concluzie s-a ajuns analizînd activitatea din 1971/72 **cînd s-a pus accent pe echipa națională, în dauna competițiilor cluburilor. Rezultatul a fost că la cluburi a apărut delăsarea și, în consecință, nivelul fotbalului a scăzut.** Noua conducere a federației speră că prin întărirea campionatului va putea alcătui cel mai tîrziu în 1974 o bună echipă națională.

Cum se vede, și în Africa se recunoaște că baza activității echipelor naționale o asigură existența unor cluburi bune și a unor campionate naționale puternice.

VII DISCUȚII ÎN AUSTRIA, ÎN LEGĂTURĂ CU REDUCEREA NUMĂRULUI DE ECHIPE ÎN PRIMA LIGĂ

Fotbalul austriac, vestit odinioară prin „Wunderteam“-ul său și prin așa-tisa „școală vieneză“, se îndreaptă de mai multă vreme, încet dar sigur, spre semianonimat, cu toate eforturile făcute pentru a-l readuce în poziția de altădată. Presa vieneză de specialitate a criticat deseori federația și cluburile pentru lipsă de măsuri eficiente și a tras un semnal de alarmă privind regresul fotbalului austriac, oglindit foarte bine de un fapt simptomatic: **scăderea constantă a numărului de spectatori.**

Într-adevăr, nu de mult, la un meci de campionat între faimoasa echipă vieneză **First Vienna** și fruntașa clasamentului **Linzer ASK**, de pildă, pe stadionul „Hoche Warte“, **cu o capacitate de 60 000 de locuri, au asistat doar o mie de spectatori! Partida Admira Viena—Sturm Graz a fost urmărită numai de 700 de spectatori, iar la întîlnirea F. C. Austria Viena—S. C. Eisenstadt au fost prezenți în tribune 2 000!** Dar, numărul spectatorilor înregistrează în continuare scăderi menite să îngrijoreze organele federației și conducerile cluburilor.

Situația aceasta dăinuie de mult timp și în cîteva rînduri federația a inițiat măsuri pentru îndreptarea ei. Mai întîi a procedat la o reducere a numărului echipelor din prima ligă, apoi a revenit și l-a mărit; a revizuit statutul jucătorilor profesioniști, a reglementat regimul fotbaliștilor străini, a trecut la înlocuiri de antrenori, manageri și persoane din conducerea federală. Toate aceste încercări s-au dovedit zadarnice. Situația nu s-a îmbunătățit.

La rîndul lor, cluburile — ale căror bugete se subțiau treptat — au trecut la acțiuni. Unele au fuzionat între ele, dar fără succesul scontat. Cele mai multe au solicitat și obținut patronajul diferitelor fabrici, uzine, bănci, societăți de asigurare etc. în schimbul unor subvenții, cu obligația de a purta pe tricouri numele întreprinderii sau instituției respective. Nici aceste măsuri n-au dat rezultate. Nivelul de joc a scăzut în continuare și, ca o consecință, numărul spectatorilor s-a împuținat.

În prezent se desfășoară o nouă acțiune pentru redresarea soccerului austriac. Este vorba de o concentrare a forțelor fotbalistice. **După planul elaborat în acest sens, orașul Viena ar urma să aibă în viitor numai două echipe în liga I, iar numărul total al participantelor la campionatul Austriei să fie 8!**

Această propunere a avut loc în cadrul unei ședințe a federației, ținută la Salzburg. După cum apreciază presa vieneză, această propunere exprimă o realitate jalnică și nesocotirea tuturor tradițiilor fotbalului austriac. Deci, fotbalul încetează de a mai fi un sport al tuturor, pentru a deveni apanajul a opt echipe. În schimb, conducerea federației nutrește speranțe că în felul acesta se poate crea o ligă puternică. **„Se pare că federația încă mai trăiește atmosfera valsurilor lui Johnann Strauss și nu ține seama de realități, scriu ziarele. Cluburile au bugetele secătuite, statul nu le acordă nici un sprijin, jucătorii au alte interese și nu prea sînt dispuși să urmeze regimul sever pretins de performanță, indicațiile antrenorilor nu sînt luate în seamă și... spectatorii devin tot mai rari în tribune“.**

Acum, în plus, se mai așteaptă și lupta acerbă, de supraviețuire în liga I, din care jumătate din echipe (opt) urmează să retrogradeze în liga a II-a, unde asistența nu depășește cifra de 1 000. Care vor fi aceste echipe? **First Vienna, F. C. Austria, Rapid, Sport-klub, Wacker, Admira?** Cu ani în urmă au dispărut faimoasele cluburi W.A.C. și Florisdorfer A.C., dar din vina lor. Astăzi, altele pot dispărea prin noua măsură. În orice caz, se specifică în presa vieneză, ceea ce se petrece în fotbalul austriac întărește semnalul de alarmă. Chiar și pentru alții...

● ● ● ● ● ●

Carnet extern

DIFERENȚELE DE INSPIRAȚIE

După ce valoarea acestui 0—0 obținut de echipa Olandei în partida cu Belgia a fost subliniată, pentru importanța ei privind calificarea „portocaliilor“ în turneul final al viitorului C.M., acum a venit rîndul comentariilor privind perspectivele selecționatei conduse de **Fadrhonc** de a deveni una dintre marile candidate la titlul suprem. Aici opiniile nu mai sînt așa de roze. Primii care au emis păreri lipsite de entuziasm în privința perspectivelor selecționatei olandeze de a atinge nivelul și performanțele celor două cluburi-fanion au fost chiar adversarii ei de la Anvers. **Paul Van Himst** e foarte categoric: **„Reprezentativa Olandei nu este de forța formației antrenată de Helmuth Schön“.**

Și în țara lalelelor, elogiilor de rigoare le-au urmat o suită de articole de opinie care concluzionau asemenea căpitanului echipei Belgiei. Interesați mai mult decît internaționalul din Bruxelles asupra cauzelor care plasează reprezentativa sub nivelul fotbalului practicat în mod obișnuit de Feyenoord și, mai cu seamă, de Ajax, comentatorii din Haga, Amsterdam și Rotterdam cred că principala cauză rezidă în dorința selecționerului **Fadrhonc** de a căuta să realizeze un unsprezece prea... reprezentativ. Se citează, sub acest aspect, exemplul lui **Helmuth Schön** care n-a ezitat să încredințeze mai mult de jumătate din tricourile selecționatei jucătorilor de la Bayern München. **„...Și fără ca clubul din München să fi reprezentat, în acel moment, o netă diferență de clasă și de randament față de restul cluburilor, așa cum o arată astăzi la noi, Ajax“,** — opinează Fredy Marland. La Anvers, **Fadrhonc** a prezentat șase jucători de la clubul campion al Europei și al Olandei. Nu sînt puține glasuri care socotesc că reprezentanții Ajaxului puteau foarte bine să fie în număr de opt sau chiar nouă. **Muhren** și **Swart** sînt citați printre marii absenți. Ziarul **„Telegraph“** crede că **„...în momentul de față reprezentativa Olandei trebuie să însemne Ajax, cu maximum două întăriri din afară“.**

Din modul cum se accentuează diferența de inspirație dintre selecționerul vest-german și cel al „portocaliilor“, se crede că Fadrhonc are zile numărate la conducerea reprezentativei **Olandei.** Iată și un caz în care și prezența a prea multor jucători buni creează dificultăți unui selecționer. Rău cu puțini candidați la echipa națională, rău și cu prea mulți. Să nu-i invidiem pe cei ce trebuie să alcătuiască o echipă națională. Clipele lor de liniște sînt foarte puține...

Eftimie IONESCU

BOBBY JOACĂ UNDE E NEVOIE!

INSTANTANEE

O'Farrell n-a venit cu kilogramele de inspirație de care Manchester United avea mare nevoie. Catedra avusese un titular prea valoros, prea cunoscut și cu numeroase reușite, sir **Matt Busby,** pentru umerii mult mai puțin experimentați ai noului sosit. **O'Farrell** a pus doar originalitatea și recunoscuta sa severitate în talgerul balanței: care nu s-a înclinat deloc în favoarea lui, față de ceea ce pusese în celălalt talger, atîția ani, venerabilul **Matt.** De altfel, așa cum puteți să aflați și din alte știri, prezente în acest număr, la Manchester se ventilează tot mai mult știrea că **O'Farrell** va fi înlocuit și speranțele se îndreaptă tot spre bătrînul **Matt Busby.** Dar asta este o altă poveste...

Acum e vorba de un frumos exemplu dat de **Bobby Charlton** într-un meci din trecutele etape ale campionatului. Înțelegeți că echipa lui joacă cu disperare în fiecare întîlnire, luptînd cu toate forțele pentru punctele care s-o îndepărteze din zona periculoasă a clasamentului. Suporterii sînt cu toții alături de echipă și — împotriva altor cazuri în care ei părăsesc pe favoriții aflați după înfrîngeri — media spectatorilor la partidele lui Manchester United crește! Întîmplarea pe care vrem să v-o povestim s-a petrecut în meciul cu una dintre fruntașele campionatului, Liverpool. Cu 20 de minute înainte de sfîrșit fundașul stînga al lui Manchester United, **Dunne,** s-a accidentat și a trebuit să părăsească terenul. Pe banca de rezerve nu se găsea decît un centru înaintaș, **Mac Ilroy,** care a fost introdus în joc. Iar **Bobby Charlton** a trecut pe postul de... fundaș stînga unde a jucat fără greșeală, fiind îndelung aplaudat la fiecare deposedare reușită. **„Nu se mai întreabă, în situația în care ne aflăm, unde îți place să joci. Trebuie să joci acolo unde echipa are nevoie de tine“,** a declarat bravul **Bobby** la terminarea acestui meci memorabil pentru el...

„Voi juca acolo unde este nevoie“... — afirmă cunoscutul jucător al lui Manchester United

O DEBUTANTĂ PLINĂ DE AMBIȚIE

În campionatul Ungariei face o deosebită impresie noua promovată **Zalaegerszeg.** Jucînd pentru prima oară în activitatea ei în prima categorie, echipa se bucură de o mare încurajare din partea suporterilor. Orașul **Zalaegerszeg** are 40 000 de locuitori, iar la meciurile formației de pe stadionul local sînt înregistrați cu regularitate 20 000 de plătitori! Tînăra formație a reușit cîteva rezultate de mare răsunet cum au fost victoriile în fața campioanei **Ujpesti Dozsa** și, recent, în jocul cu **Honved** de care a dispus la un scor categoric: 4—1.

„LISTA NEAGRĂ“ A FOTBALULUI BRAZILIAN

Ziarele din Rio și Sao Paulo comentează cu asprime comportarea nesportivă înregistrată în foarte multe meciuri din campionatul care se dispută după formula nouă, pe întreaga țară. Numărul eliminărilor este foarte mare, s-a ajuns la nedoritul record de minimum trei jucători trimiși la vestiare în fiecare etapă. Printre cei eliminați de pe teren se găsesc internaționali celebri: **Jairzinho, Ze Carlos, Everaldo, Carlos Alberto, Fontana** etc. Din cele 26 de cluburi făcînd parte din cele patru grupe ale campionatului național, numai trei, Corintians, Atletico și Vittoria, nu apar pe „lisa neagră“ a eliminărilor.

DE PRETUTINDENI

NOI ANTRENORI LA ECHIPELE BULGARE

La direcțiile tehnice ale unor formații din primul campionat al Bulgariei s-au înregistrat schimbări. După ce, eu mai mult timp în urmă, **Lozan Koțev** a preluat conducerea echipei **Beroe Stara Zagora,** al cărui antrenor, **Mladenov,** a devenit selecționerul reprezentativei, s-au mai produs două modificări. **Taşkov** a devenit antrenorul principal al lui **Slavia Sofia.** El a funcționat un timp ca antrenor federal și, apoi, a activat în Africa. **Levski — Spartak** are și ea un nou director tehnic, **Doicinov,** fost jucător al clubului, antrenor care a reușit performanțe remarcabile în fruntea reprezentativelor de juniori ale Bulgariei.